

Биковська О.А., Яблонь О.С., Саврун Т.І., Пахнюща Н.М.
**Сучасні методичні технології післядипломної підготовки
лікарів-неонатологів**

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
Кафедра педіатрії №1

Післядипломна освіта є важливою складовою сучасної системи підготовки медичних кадрів та має на меті підвищення рівня професійної компетентності та забезпечення професійної готовності до самостійної лікарської діяльності фахівців. Ефективність післядипломної освіти визначається рівнем компетентності викладача, дотриманням належного рівня організації навчального процесу на базі педагогічних інновацій та прогресивних медичних технологій.

Сучасні принципи неонатальної допомоги після народження дитини базуються на концепції ВООЗ щодо її ефективності. В неонатології є велика кількість невідкладних станів і від своєчасності, якості початкових реанімаційних заходів значною мірою залежить не тільки результат ранньої постнатальної адаптації новонародженої дитини, але й подальший розвиток та показники здоров'я в наступні вікові періоди. Близько 1 % новонароджених потребують проведення реанімації, що додатково включає інтубацію трахеї, введення ліків і непрямий масаж серця. Тому особлива увага у формуванні майбутнього лікаря-неонатолога приділяється практичній підготовці із використанням інноваційних технологій навчання на базі медичних закладів із функціонуючими сучасно обладнаними відділеннями, біля ліжка хворого та в симуляційних класах. З метою вдосконалення практичної підготовки, відповідно до навчальної програми інтернатури з неонатології, поряд з навчанням біля ліжка хворого активно використовуються можливості симуляційного класу кафедри та університетського навчально-тренінгового центру. Набуття та вдосконалення практичних навичок відбувається не лише у пологовому будинку та неонатальному центрі обласної дитячої лікарні, а також в тренінговому центрі, організованому за участі Україно-Швейцарського проекту «Здоров'я матері та дитини», що дозволяє відпрацьовувати практичні навички з невідкладної допомоги новонародженим та застосовувати засвоєні практичні навички в конкретних клінічних ситуаціях за допомогою муляжів з програмним комп'ютерним забезпеченням. Спочатку обговорюється правильність виконання того чи іншого алгоритму. Моделювання ургентної ситуації (асфіксія, синдром меконіальної аспірації, респіраторний дистрес-синдром недоношених, дихальні розлади) і можливість безпосередньо впливати на змодельовану клінічну ситуацію дають можливість майбутньому лікарю навчатися надавати правильну допомогу. Розробка викладачем різних можливих сценаріїв розвитку перинатальної патології, наближення запропонованої ситуації до реальних умов дають відчуття відповідальності та змушують замислитися над необхідністю відпрацьовувати практичні навички. Це стимулює інтернів клінічно мислити, інтегрувати теоретичні, наукові знання і

практичні навички з неонатології та акушерства, а також розвиває здатність приймати самостійні рішення.

Таким чином, застосування симуляційного навчання з залученням інноваційних технологій дає можливість багаторазово і точно відтворити важливі клінічні сценарії, що дозволяє майбутнім лікарям приймати самостійні рішення, формувати клінічне мислення, навички роботи у команді, що є важливим при наданні інтенсивної та невідкладної допомоги новонародженим.